

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1725/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Boški Pavičić, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužitelja Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Čistoća, OIB 85584865987, Zagreb, Radnička cesta 82, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Mihočević & Bajs, odvjetnicima u Zagrebu, protiv tužene Snježane Rakonić iz Zagreba, Ilica 181, OIB 03306491950, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvane tužene, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Vedrana Vujanovića, javnog bilježnika iz Zagreba poslovni broj Ovr-23978/2024 od dana 11. travnja 2024.

II Nalaže se tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 41,80 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 5,97 eura od 16. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 0,01 eura od 16. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. lipnja 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 5,97 eura od 16. rujna 2023. do isplate,

i to do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

riješio je

I Nalaže se tuženoj naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 85,72 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 28. svibnja 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II Tužba je djelomično povučena za iznos od 25,95 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Čistoća podnio je dana 15. ožujka 2024. prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Vedranu Vujnoviću iz Zagreba, sada tužbu protiv tužene Snježane Rakonić, radi isplate iznosa od 67,75 eura na ime neplaćenih računa za uslugu odvoza kućnog otpada na adresi Zagreb, Ilica 231, i to za razdoblje od studenog 2020. do kolovoza 2023. zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na predmetni iznos po dospeljeću svakog pojedinog računa počevši od dospeljeća računa za mjesec studeni 2020. dospeljim 15. prosinca 2020. pa sve do posljednjeg dospeljelog potraživanja dana 15. rujna 2023. za mjesec kolovoz 2023., sve uz naknadu troškova ovršnog postupka. Javni bilježnik Vedran Vujnović je temeljem navedenog ovršnog prijedloga dana 11. travnja 2024. donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-23978/2024.

2. Tužena je u prigovoru, sada odgovoru na tužbu osporila predmetno rješenje o ovrsi ističući prigovor zastare utuženog potraživanja.

3. Slijedom navedenoga, sud je ovosudnim rješenjem poslovni broj Povrv-1725/2024-2 od dana 30. siječnja 2025. temeljem odredbe članka 58. stavak 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20, dalje OZ) stavio izvan snage rješenje o ovrsi i ukinuo provedene ovršne radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U provedenom dokaznom postupku sud je proveo sve po strankama predložene dokaze, i to izvršio uvid u Izvod iz poslovnih knjiga, ispis utuženih računa sa lista 34-62 spisa, izvadak iz matične evidencije tužitelja, knjigovodstveno stanje obveznika, te Odluku o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Zagreba.

5. Tužitelj se podneskom od dana 10. ožujka 2025. očitovao na prigovore tužene navodeći kako povlači dio tužbenog zahtjeva temeljem utuženih računa dospeljih od 15. prosinca 2020. do 15. siječnja 2023. u ukupnom iznosu od 25,95 eura, a obzirom na istaknuti prigovor zastare. U ostalom dijelu očitovanja tužitelja isti smatra prigovore tužene paušalnim i neosnovanim čime ostaje kod potraživanja u iznosu od 41,80 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospeljeća svakog pojedinog računa pa do isplate, kao u točki II. izreke gdje je prvo dospeljelo potraživanje u iznosu od 5,97 eura dana 16. ožujka 2023., a zadnje u iznosu od 5,97 eura dospeljelo dana 15. rujna 2023., sve uz naknadu troškova postupka.

6. Nadalje, tužitelj je tužbeni zahtjev uredio sukladno djelomičnom povlačenju tužbe kojemu se tužena nije protivila (uredno zaprimljen podnesak tužitelja od 10. ožujka 2025., dostavnica prileži na poleđini lista 85 spisa). Slijedom navedenog, valjalo je obzirom na promjenu istovjetnosti tužbenog zahtjeva odlučiti sukladno čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje ZPP) kao u točki I. izreke presude.

7. Sud ukazuje kako predmetno uređenje tužbenog zahtjeva ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva u smislu čl. 191. st. 1. ZPP-a, budući je podneskom od 10. ožujka 2025. tužitelj uredio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupni iznos od 41,80 eura, dok je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom potraživao iznos od 67,75 eura. Naime, odredbom čl. 191. st. 3. ZPP-a propisano je kako tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev, ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, a čemu je ovdje slučaj. Međutim sniženje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe za koje je uvijek potreban pristanak tuženika (tako i VSRH na sjednici od 26. travnja 2021.).

8. Kako se tužena nije protivila djelomičnom povlačenju tužbe tužitelja učinjenom podneskom od 10. ožujka 2025., to je sud meritorno odlučio o konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, dok je u odnosu na povučeni dio sukladno čl. 193. st. 2. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. rješenja.

9. Imajući u vidu da je sud nedvojbeno našao da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje zakonite i pravilne odluke, sud je na ročištu dana 3. travnja 2026. zaključio glavnu raspravu i okončao postupak u ovoj pravnoj stvari, vodeći računa o načelu ekonomičnosti i efikasnosti parničnog postupka, smatrajući da bi daljnje odgode stvorile bespotreban trošak za stranke, a i s obzirom da se radi o sporu male vrijednosti.

10. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. ZPP-a, u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra konačno postavljeni tužbeni zahtjev osnovanim kao u toč. II. izreke presude.

11. Među strankama u ovom postupku je sporno je li za utuženo potraživanje protekao zakonski rok za zastaru.

12. Aktivna legitimacija tužitelja proizlazi iz Odluke Gradskog ureda za poslovno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet, klasa 363-02/05-01/124 od 22. veljače 2005. kojom je tužitelj temeljem koncesije ovlašten za obavljanje djelatnosti održavanja čistoće, odnosno sakupljanja i odvoza komunalnog otpada.

13. Također, odredbom čl. 2. točka 1. Općih uvjeta naznačeno je kako je davatelj usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada, biorazgradivog komunalnog otpada i odvojenog prikupljanja otpadnog papira, metala, stakla, plastike i tekstila te krupnog (glomaznog) komunalnog otpada naznačeno da je davatelj usluga Zagrebački holding d.o.o. – Podružnica Čistoća, Zagreb, Radnička cesta 82, te odredbom čl. 1. Pravilnika o načinu pružanja i plaćanja usluga skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada.

14. Uvidom u izvadak iz poslovnih knjiga kao i račune sa lista 34-62 spisa, a koju dokumentaciju sud u svrhu dokaza prihvaća u cijelosti, obzirom ista predstavlja vjerodostojnu ispravu u smislu odredbe čl. 31. OZ-a, za koju zakon veže presumpciju istinitosti i zakonitosti, utvrđeno je kako je tužena evidentirana kao korisnik/vlasnik nekretnine na adresi u Zagrebu, Ilica 231, pod sistemskim brojem obveznika 9034032844183, sistemskim brojem objekta 07250665 i šifrom kupca 0003545, slijedom čega je ista obveznik plaćanja komunalne usluge temeljem računa davatelja

usluge u utuženom razdoblju. Sud ukazuje kako i svi utuženi računi glase na tuženu. Za istaknuti je kako je adresa za primitak računa u Zagrebu, Ilica 181. Uvidom u izvod iz poslovnih knjiga tužitelja sud je utvrdio da je tužena u utuženom razdoblju bila u obveznom odnosu sa tužiteljem, te da se utuženo potraživanje odnosi na dug tužene za pruženu, a neplaćenu uslugu odvoza komunalnog otpada, za razdoblje od studenog 2020. do kolovoza 2023. odnosno prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od veljače 2023. do kolovoza 2023. (uz napomenu da je u zastari potraživanje za razdoblje od studenog 2020. do siječnja 2023. što je učinio nespornim i tužitelj), za stambeni prostor koji se nalazi na adresi Ilica 231, Zagreb. Iz navedene dokumentacije je vidljivo i kako je tužena kao obveznik plaćanja navedene naknade zavedena u evidenciji tužitelja od 1. ožujka 2003., te da nema evidentiranih promjena na strani predmetne nekretnine u utuženom razdoblju.

15. Kod donošenja odluke u ovom predmetu sud polazi od čl. 4. st. 1. toč. 19. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine broj 94/13) kojim je propisano da je komunalni otpad onaj otpad koji je nastao u kućanstvu i otpad koji je po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstva, osim proizvodnog otpada i otpada iz poljoprivrede i šumarstva.

16. Odredbom čl. 30. st. 5. navedenog zakona, korisnik usluge na području pružanja javne usluge je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijestio davatelja usluge.

17. Odredbom čl. 70. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99 – Odluka USRH, 22/00 – Odluka USRH, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 – proč. tekst i 94/17 – ispr., dalje ZV) propisano je kako će se sva prava i dužnosti povezane s vlasništvom posebnog dijela nekretnine na kojem su suvlasnici dvije ili više osoba, izvršavati solidarno dok je čl. 43. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje ZOO) propisano kako svaki dužnik solidarne obveze odgovara vjerovniku za cijeli dug i vjerovnik može zahtijevati ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno namiren.

18. Odredbom čl. 6. st. 5. Općih uvjeta poslovanja s korisnicima (Službeni glasnik Grada Zagreba 4/15), postojeći korisnici dužni su sve promjene koje se odnose na relevantne promjene koje utječu na međusobne odnose u isporuci i korištenju usluge, o tome obavijestiti tužitelja kao davatelja usluge (usmeno na zapisnik ili u pisanoj formi) u roku od 15 dana od dana nastale promjene.

19. Navedenim jasno proizlazi kako tužitelj nije ovlašten samoinicijativno mijenjati podatke u matičnim evidencijama, a budući iz priložene dokumentacije ne proizlazi da je tužena o istome obavijestila tužitelja pisanim putem niti da je dostavila bilo kakvu dokumentaciju koja bi bila razlog razduživanja u matičnim evidencijama prije ili u utuženom razdoblju.

20. Nadalje, sud ukazuje kako se sukladno čl. 20. Općih uvjeta ukupna naknada za prijevoz i zbrinjavanje miješanog komunalnog otpada određuje umnoškom zaduženog volumena spremnika za miješani komunalni otpad, broja odvoza miješanog komunalnog otpada u tijeku jednog mjeseca i naknade za preuzimanje jedne litre miješanog komunalnog otpada. Za pojedinog korisnika iz Skupine 1 navedeni se ukupni iznos množi s njegovim pripadajućim udjelom koji je definiran zajedničkim Ugovorom zajednice korisnika, dok je čl. 21. Općih uvjeta propisano da se cijena javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada utvrđuje Cjenikom što ga donosi davatelj usluge prema postupku predviđenom zakonom.

21. Sukladno čl. 23. Općih uvjeta cijenu usluge korisnici plaćaju preko računa koji im davatelj usluge ispostavlja jednom mjesečno. Ako korisnik usluge nije dobio račun, dužan je od davatelja usluge zatražiti njegovu presliku.

22. Rok za podmirenje računa naznačen je na svakom ispostavljenom računu, a u slučaju prekoračenja roka plaćanja, davatelj usluge zaračunat će korisniku zakonske zatezne kamate. Računi se dostavljaju korisniku na adresu na kojoj se pruža usluga, a na izričit pisani zahtjev korisnika, na adresu koju on odredi. Uz dostavljeni račun za tekući mjesec, na uplatnici se nalazi i iznos neutuženog dugovanja korisnika u slučaju kad nije platio neki od prethodnih računa.

23. Sukladno Cjeniku javne usluge prijevoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada od 19. veljače 2015. ukupna naknada za javnu uslugu prijevoza i zbrinjavanja komunalnog otpada određuje se umnoškom zaduženog volumena spremnika za miješani komunalni otpad, broj odvoza u tijeku jednog mjeseca i naknade za preuzimanje jedne litre miješanog komunalnog otpada.

24. Također, za istaknuti je kako je iz priložene dokumentacije (ispis utuženih računa kao i izvadak iz matične evidencije) jasno vidljivo kako je tužena na svoje ime primala račune dok spisu ne prileži dokaz da je ista prigovarala predmetnim računima. Naime, sukladno čl. 28. Općih uvjeta korisnik može u roku od 8 dana od dana primitka računa podnijeti pisanu reklamaciju dok se u protivnom smatra da je obračun uredan.

25. U odnosu na istaknuti prigovor zastare utuženog potraživanja, sud ističe kako je odredbom čl. 232. st. 1. ZOO-a propisano da tražbina naknade za isporučenu električnu i toplinsku energiju, plin, vodu, za dimnjačarske usluge i za održavanje čistoće kad je isporuka, odnosno usluga obavljena za potrebe kućanstva, zastarijeva za jednu godinu. Tužitelj je povukao tužbu za dio potraživanja u iznosu 25,95 eura koje se odnosi na račune dospjele u razdoblju od 15. prosinca 2020. do 15. siječnja 2023.

26. Nadalje, tužitelj je istim podneskom istaknuo kako ostaje kod tužbenog zahtjeva na ime potraživanja u iznosu od 41,80 eura za razdoblje od veljače do kolovoza 2023., a kojem povlačenju se tužena nije protivila, slijedom čega je ovaj sud razmotrio predmetni prigovor zastare u odnosu na preostalo potraživanje u iznosu od 41,80 eura te utvrdio navedeni prigovor neosnovanim budući je uvidom u prijamni pečat javnog bilježnika koji prileži na listu 1 spisa jasno vidljivo da je ovršni prijedlog (sada tužba) zaprimljen dana 15. ožujka 2024., dok se preostalo utuženo potraživanje odnosi na razdoblje od veljače do kolovoza 2023. pri čemu je najstariji račun dospio dana 15. ožujka 2023. gdje rok za zastaru ističe 15. ožujka 2024. iz čega proizlazi kako propisani rok od godinu dana za zastaru nije protekao za potraživanje budući je ovršni prijedlog podnesen upravo 15. ožujka 2024. kako je to prethodno navedeno. Obzirom nije protekao rok za zastaru za najstarije potraživanje za mjesec veljaču 2023., to nije protekao niti zakonom propisan rok niti za preostalo razdoblje do kolovoza 2023. čime je sud našao osnovanim potraživanje tužitelja na ime iznosa od 41,80 eura.

27. Predmetni računi i izvod iz poslovnih knjiga daju sudu dovoljno podataka da utvrdi visinu predmetne tražbine. Za istaknuti je kako je sukladno Cjeniku javne usluge prijevoza i zbrinjavanja komunalnog otpada od 19. veljače 2015. ukupna naknada za javnu uslugu prijevoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada kod korisnika koji su sklopili pojedinačne ugovore o pružanju javne usluge s korisnicima te da se ista određuje umnoškom zaduženog volumena spremnika za miješani komunalni otpad, broja odvoza u tijeku jednog mjeseca i naknade za preuzimanje jedne litre miješanog komunalnog otpada koja iznosi 0,09622 kn/lit. Obzirom je tužena u utuženom razdoblju zavedena u sustavu tužitelja kao korisnik usluge odvoz komunalnog otpada za spremnik volumena 50 litara, te brojem od ukupno 13 mjesečnih odvoza, ista je

sukladno navedenom dužna snositi predmetnu obvezu prema tužitelju sukladno pruženoj komunalnoj usluzi.

28. Sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a tužena do zaključenja glavne rasprave nije podnijela dokaz da je izvršena promjena u matičnim evidencijama tužitelja kao i prestanak korištenja predmetne nekretnine ili da je prigovarano predmetnim računima niti je ičime dokazala da je potraživanje u iznosu od 41,80 eura podmirila, kao niti da je isto podmireno o dospijeću.

29. Slijedom navedenog sud smatra da je sukladno odredbi čl. 30. st. 5. Zakona o održivom gospodarenju otpadom i čl. 9. i 65. ZOO-a tužena dužna podmiriti utuženu glavnicu u iznosu od 41,80 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, čime je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

30. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 183. st. 1. ZOO-a prema kojoj dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje dok je sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate i to od dana dospijeća pojedinih predmetnih iznosa. Kako tužitelj predmetne kamate potražuje dan nakon dospijeća predmetnih računa, a što je sud utvrdio uvidom u izvod iz poslovnih knjiga i ispis utuženih računa, a kako tužitelj predmetne kamate potražuje pravilno, dan nakon dana dospijeća, to je utvrđeno da je zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos od 41,80 eura osnovan, to je valjalo odlučiti kao pod toč. I. izreke.

31. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

32. Ovaj sud smatra da je tužitelj u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 100%, te u pogledu visine tužbenog zahtjeva u omjeru od 62% (dosuđenih 41,80 eura stavljeno u omjer sa zatraženih 67,75 eura x 100%), iz čega proizlazi da je, gledajući i osnov i visinu tužbenog zahtjeva tužitelj ukupno uspio u sporu 81% (100% uspjeha u pogledu osnove tužbenog zahtjeva + 62% uspjeha u pogledu visine tužbenog zahtjeva = 162:2%), iz čega proizlazi da je uspjeh tužene u ovoj parnici 19%. Sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a proizlazi da će sud odmjeriti trošak tužitelju prema postotku koji se dobije na način da se od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela (što je u konkretnom slučaju tužitelj) odbije postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (što je u konkretnom slučaju tužena). Dakle, kada se od uspjeha tužitelja od 81% oduzme uspjeh tužene od 19%, dobije se 62%, prema kojem će postotku sud odmjeriti trošak tužitelja u ovoj pravnoj stvari.

33. Odluka o troškovima, temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad (Narodne novine broj 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te priloženim troškovnicima, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 41,80 eura prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužitelju je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 85,72 eura i to na ime jednokratne nagrade za cjelokupni prvostupanjski postupak u iznosu od 100,00 eura te uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pridodati i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eura sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11 i 9/21), što prema uspjehu tužitelja u sporu iznosi 85,72 eura, čime je odlučeno kao pod toč. I. rješenja.

34. Nadalje, tužitelju nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe na prijedlog za ovrhu obzirom tužitelju nije niti naloženo plaćanje iste čime navedeni trošak nije niti nastao.

35. Sud ukazuje kako tužitelj u trenutku zaključenja glavne rasprave nije potraživao trošak ovršnog postupka, no da jest, sud ukazuje kako slijedi. U konkretnom predmetu postupak je započeo kao ovršni na temelju vjerodostojne isprave, povodom kojeg je izjavljen prigovor, slijedom čega je postupak nastavljen kao parnični, sve u okviru istog predmeta i između istih stranaka. S obzirom na navedeno, radi se o jedinstvenoj pravnoj stvari i procesnom kontinuitetu postupka, zbog čega stranke u ovom postupku imaju pravo na jednu (jedinstvenu) nagradu za zastupanje, a ne na zasebne nagrade za ovršni i parnični postupak. Posebno se ističe da se radi o sporu male vrijednosti, slijedom čega bi priznavanje odvojenih nagrada bilo protivno načelu razmjernosti troškova u odnosu na vrijednost predmeta spora.

36. Naime, sud ukazuje kako se pri primjeni zakonskih propisa mora polaziti od temeljne pretpostavke - da je zakonotvorac, normiranjem određene materije, a bez obzira na njene jedinstvene osobitosti, išao za tim, da rezultat primjene propisa ostvari stanovitu legitimnu - razumnu i pravičnu svrhu. Zbog nužno potrebnog suglasja zakona s Ustavom, navedeni interpretativni imperativ izvire iz načela vladavine prava (razumna svrha zakona) i socijalne pravde (pravičnost) kao najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske sukladno odredbi iz čl. 3. Ustava RH (Narodne novine broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 41/01 - pročišćeni tekst, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14). Slijedom iznesenoga, situacija u kojoj dužnik podmiruje vjerovniku veći iznos troškova postupka nego je utužena glavnica zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a što bi ovdje bio slučaj, te uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti postupka kako je to prethodno navedeno, sud smatra kako bi naplata daljnjih troškova bilo slijedom razumne i pravične svrhe, neprihvatljivo, nepravično i nerazumno, čime je odlučeno kao u točki III. rješenja.

37. Odluka o tijeku zateznih kamata na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac:
Boška Pavičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u 3 istovjetna primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po pun. uz nalog za platež sp na presudu
- tuženoj

U Zagrebu, dana 28. svibnja 2026. godine

Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-30888-a97f6**

Kontrolni broj: **0df30-c65c1-89faa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.